

Atvirlaiškis Valerijai Čiurlionytei, [1916-05-21], [pakeliui iš Petrogrado - į Maskvą].

Sesute! / Ilgą laiką važiavau vienui vienas „kupe“ -

Sesute!

Ilgą laiką važiavau vienui vienas „kupė“ — mat pasiliuosavo. Miegojau. Del miegojimo intaisyta kažkokia labai graži šviesa. Tikra Mėnesiena. Dabar va rytas. Turiu kaimyną. Rašau vagone — krato labai. Rymau prie lango. Berželiai slenka palei kelią, slenka... Liekni tokie, gailūs, gailūs... Nežinau, ar man skaudu, ar gerai, žinau tik, kad stingstančios akys viena temato, glūdinti siela viena tejunta, kylančios mintys viena tesiekia... Ne, man skaudu, labai, labai skaudu... Ateik tu in mano kambarį. Ant lango rasi „Грамматику греческого языка“ [1], o joje šakutę paparčio. Paimk ją, eidama in kvotimą padėk, paslėpk ją prie krūtinės — tai bus mano palaiminimas — ir žinokie, kad visos mano maldos bus su tavim — su tavim — su tavim. — Bučiuoju ir laiminu, ir meldžiu[o]s už tave, Gėlele.

Tavo Bol[ytis]

KOMENTARAI

[1] ~ *rus* = „Graikų kalbos gramatiką“.